

Det lod sig ogsaa tænke, at man vilde finde det rettest, at denne Fond foreløbig overtoges af Administrationen for det nye Overformynderi og vedblev at være under denne Bestyrelse, indtil der var dannet en noget større Reservecfond f. Ex. paa 50,000 Rb. Jeg antager, at Communen for sit Vedkommende i enhver Henseende vilde underkaste sig Bestemmelser, der sigtede til at varetage de Umyndiges Interesse, naar kun Capitalen conserveres for Communen, og den kommer til at nyde det Renteoverskud, der maatte blive tilbage, efter at Administrationsudgifterne og maastee ogsaa Portoudgifterne ere afholdte.

Justitsministeren: Det er jo kun et enkelt Affnit af det foreliggende Lovforslag, der for Diebliffet er under Forhandling, men det giver mig dog fuld Anledning til her strax at udtale, at jeg i det Hele kan tilræde Udvalgets Opfattelse af Lovforslaget, og det selvsølgelig saameget lettere, som det ærede Udvalg jo i alt Væsentligt har sluttet sig til Ministeriets Tankke. Ministeriet har i Lovforslagets Motiver givet en Fremstilling af, hvorledes dette paa en Maade er blevet til gjennem gjentagne Behandlinger i Repræsentationen. De ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at det første Forslag om denne Sags Ordning, der fremkom, gik ud paa at oprette 5 mindre Overformyndrier, som sølgelig vilde være komne i nærmere Forbindelse med de enkelte Dele af Landet, hvorved det vilde være blevet lettere for Overformyndrierne at føre den Control med Bærgerne, som Ministeriet havde tænkt sig — hvad der, som Udvalget ganske rigtigt har fremhævet, ogsaa fremgaaer af enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, f. Ex. den i Slutningen af § 2 om de faste Egenomme — ogsaa for Fremtiden vilde være at udøve af Overformyndrierne. At Ministeriet, da det i det Hele vilde lnhitte sig saa nøie som muligt til Sagens historiske Gang, ikke fandt det rigtigt at foreslaae større Forandringer i, hvad der sidst var fremkommet fra Repræsentationens Side, indeholder ogsaa Grunden til, at Ministeriet ikke har troet det nødvendigt ved denne Leilighed at faae tilveiebragt den Lovhjemmel for Kjøbenhavns Overformyn-

ries Ordning, som jeg indrømmer, at der saanes. De ærede Medlemmer ville erindre, at der i Rigsdagens 9de Session af Regjeringen blev forelagt og her i Thinget blev vedtaget et Lovudkast om Kjøbenhavns Overformynderies Ordning, som i alt Væsentligt var overeensstemmende med den Ordning, som senere blev truffen ved den kongelige Resolution af 29de December 1857. Regjeringens Lovudkast blev vedtaget aldeles usforandret her i Landstinget, efterat det var blevet meget rosende omtalt af et af Thingets daværende Medlemmer, som ifølge sin Embedsfilling havde haft god Anledning til at blive bekjendt med det omtalte Forhold. Lovudkastet gik derpaa til det andet Thing, hvor der blev afgivet en Udvalgsbetænkning over samme, ved hvilken Udvalgets Fleertal i alt Væsentligt sluttede sig til Lovudkastet, hvorimod et enkelt Medlem af Udvalget foreslog saadanne Forandringer i det, navnlig med Hensyn til Maaden, hvorpaa Medlemmerne af Overformynderiets Bestyrelse skulde udnævnes, at den daværende Justitsminister, da det andet Thing vedtog disse Minbretallets Forslag, fandt sig foranlediget til at tage Lovudkastet tilbage. Der er altsaa endeel Sandsynlighed for, at den Ordning, som den daværende Justitsminister derefter traf — i alt Væsentligt i Overeensstemmelse med det af Landstinget dengang vedtagne og 4 af de 5 Udvalgsmedlemmer i det andet Thing anbefalede Lovudkast — ogsaa vil vinde den nuværende Repræsentations Bisald, og i Betragtning af, at man saaledes kan være godt Haab om, at der vil være Tilbøielighed ogsaa hos den anden Deel af Repræsentationen til nu ved en Bestemmelse som den af Udvalget foreslaaede nye § 1 at lovbinde den bestaaende Ordning af Kjøbenhavns Overformynderi, kan jeg ikke have Noget imod Optagelsen af en saadan Paragraph at erindre. Jeg erkjender, som sagt, at dens Optagelse er fuldkommen correct, og jeg har kun villet forklare de Grunde, som have foranlediget Regjeringen til ikke at affatte Lovforslaget med en saadan Bestemmelse. En Lovhjemmel for den nuværende Ordning eller idetmindste en Bemyndigelse til at træffe den indeholdtes jo iøvrigt, som Udvalget ogsaa har fremhævet, i § 2 af Loven